

prof. Ing. Miroslav Štofko, CSc.

***19.3.1943 †3.9.2016**

významný vedec, učiteľ, vedúci katedry Hutníckej fakulty

Rodák z Prešova po maturite na strednej všeobecno-vzdelávacej škole nastúpil na štúdium na Hutníckej fakulte Vysokej školy technickej v Košiciach, ktorú ukončil s vyznamenaním v roku 1965 v špecializácii Hutníctvo neželezných kovov a od toho istého roku začal pracovať ako vysokoškolský pedagóg na Katedre kovohutníctva, ktorá sa postupne premenovala až na Katedru neželezných kovov a spracovania odpadov. Na tejto prof. Štofko aj ukončil svoju aktívnu kariéru odchodom do dôchodku v roku 2011. V roku 1972 úspešne obhájil svoju dizertačnú prácu a získal titul CSc., v roku 1990 bol menovaný a v roku 1994 sa habilitoval za docenta v odbore hutníctvo. V roku 1999 mu prezident republiky udelil titul vysokoškolského profesora v odbore Hutníctvo. Svoje organizačné a riadiace schopnosti zúročil ako vedúci Katedry kovohutníctva v rokoch 1989 - 2000.

V rokoch 1966 – 1969 ako jeden z dôsledkov rozmachu výroby a spracovania neželezných kovov v Československu sa na Hutníckej fakulte vytvorila silná mladá generácia kovohutníkov, pôsobiaca na Katedre neželezných kovov, ktorá bola intelektuálnym pokračovaním profesora Jaroslava Malkovského – zakladateľa Košického kovohutníctva. Profesor Štofko šťastne vykročil perspektívnu cestu rozvoja hutníctva, kedy v rokoch 1968 – 1970 absolvoval ako mladý odborný asistent dlhodobý študijný pobyt na nórskej vysokej škole v Trondheime, kde sa zaradil a neskôr úspešne pokračoval v škole komplexného riešenia procesu plynulej výroby medi z koncentrátov, pričom Katedra kovohutníctva má v tejto problematike svetovú prioritu.

Po návrate z Trondheimu obhájil dizertačnú prácu a začali sa črtať kontúry jeho budúcej habilitácie. Žiaľ, v tomto období bol nútený ukončiť prácu vysokoškolského učiteľa ako dôsledok kádrových normalizačných opatrení. Profesor Štofko utrpel ujmu na svojich ľudských právach zákazom vykonávať povolanie, pre ktoré bol talentom a odbornosťou predurčený. Nevzdal sa však a pokračoval v práci na pozícii vedeckého pracovníka. Postupne sa výskumne orientoval na hydrometalurgické procesy, výsledkom čoho sú významné výsledky spracovania hlbokomorských konkrécií a neskôr biometalurgické procesy.

Po novembri 1989 sa beh života profesora Štofka významne urýchlil. V roku 1990 bol rehabilitovaný a vymenovaný za docenta. V rokoch 1990 – 2000 vykonával funkciu vedúceho Katedry neželezných kovov a spracovania odpadov. V roku 1994 sa habilitoval na docenta a v roku 1999 bol vymenovaný za vysokoškolského profesora. Ako vedec naďalej študuje hydrometalurgické procesy s aplikačnou orientáciou do oblasti hutníctva zlata a jeho získavania z prvotných zdrojov.

Prvenstvo majú jeho kritické analýzy kyanidového a tiomočovínového procesu. Od štúdia separačných hydrometalurgických operácií nie je ďaleko k novým kvalitatívne odlišným technológiám, ktorými sú procesy v oblasti biometalurgie. Profesor Štofko je zakladateľom školy biometalurgie na Hutníckej fakulte.

Celoživotné vedecké dielo profesora Štofka je trvalo charakterizované originálnymi výsledkami s mnohými prvenstvami.

Prof. Ing. Miroslav Štofko, CSc. sa do poslednej chvíle snažil podeliť o svoje vedomosti a skúsenosti s kolegami, pracovníkmi a študentmi Hutníckej fakulty. Bol známy nielen ako významný vedec, učiteľ, riadiaci pracovník Hutníckej fakulty, ale aj ako človek so zmyslom pre láskavý humor a ako príjemný spoločník. Jeho srdce sa navždy zastavilo vo veku dožitých 73 rokov. Jeho spomienky, rady, názory a odporúčania budú navždy chýbať všetkým, ktorí ho poznali.

Čeť jeho večnej pamiatke.

prof. Ing. Miroslav Štofko, CSc.